

Raport
zespołu oceniającego Państwowej Komisji Akredytacyjnej
z wizytacji przeprowadzonej w dniach 27 – 28 kwietnia 2010 roku
w Instytucie Politechnicznym Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Elblągu
dotyczącej oceny jakości kształcenia na kierunku ochrona środowiska
na poziomie studiów pierwszego stopnia

Informacje wstępne.

1. Skład Zespołu Oceniającego.

- prof. dr hab. Franciszek Rudnicki - przewodniczący, członek PKA
- prof. dr hab. Tadeusz Filipek – ekspert PKA
- prof. dr hab. Bogdan J. Wosiewicz – członek i ekspert PKA
- mgr Maciej Markowski - ekspert PKA ds. formalno – prawnych
- Adrian Madej – przedstawiciel PSRP, ekspert PKA

2. Krótka informacja o procesie przygotowania do wizytacji i jej przebiegu.

Państwowa Komisja Akredytacyjna po raz pierwszy ocenia jakość kształcenia na wizytowanym kierunku studiów. Zespół Oceniający PKA zapoznał się z raportem samooceny opracowanym przez wizytowaną jednostkę. Na tej podstawie w dniu 26.04.2010r. zespół uzgodnił wykaz spraw wymagających wyjaśnień lub szczególnie wnikliwego sprawdzenia podczas wizytacji. Wizytacja została przeprowadzona w sposób określony Uchwałą Nr 1043/2004 Prezydium PKA z dnia 28 października 2004 r. (z późn. zm.) w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji. Uwzględniono w szczególności ocenę warunków materialnych i kadrowych kształcenia, ocenę prac dyplomowych studentów, sondaże opinii studentów i nauczycieli akademickich, analizę innych udokumentowanych faktów itp. Władze Uczelni stworzyły dobre warunki do pracy Zespołu Oceniającego.

Część I. Uczelnia i jednostka prowadząca oceniany kierunek studiów oraz ich organy.

1. Ocena misji i strategii uczelni, pozycji uczelni w środowisku oraz jej roli i miejsca na rynku edukacyjnym.

Misją Uczelni jest wspomaganie rozwoju społecznego, technologicznego i kulturalnego w Elblągu i przyległym regionie. Brzmi ona „*Poprzez Państwową Wyższą Szkołę Zawodową nowa jakość w potencjale rozwoju miasta i regionu*”. Uczelnia sformułowała plan strategiczny na lata 2007-2015 określając w nim cele strategiczne dotyczące kształcenia, w tym doskonalenie wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia w ramach posiadanego już systemu ISO 9001, cele dotyczące kadry, w tym powiększenie kadry własnej (miejscowej), cele dotyczące działalności

badawczo-rozwojowej, cele dotyczące bazy oraz współpracy w regionie i zagranicznej. Uczelnia ma dobre relacje z otoczeniem, współpracuje nie tylko z przedsiębiorstwami, instytucjami i samorządem terytorialnym różnych szczebli, ale także z uczelniami i jednostkami naukowymi sąsiednich ośrodków akademickich.

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Elblągu (PWSZ) jest młodą i niedużą zawodową uczelnią publiczną, ale największą uczelnią Elbląga, z istotną rolą technicznych kierunków studiów, zaznaczającą swoją działalność wśród krajowych uczelni o podobnym charakterze. Uczelnia dobrze wypełnia swą misję i rozwija się. Ma uznaną i znaczącą pozycję na rynku edukacyjnym wśród małych uczelni publicznych o podobnym charakterze. Wizytowany kierunek dobrze mieści się w działalności Uczelni. Zagadnienia jakości kształcenia są dostrzegane i umieszczone w strategii Uczelni.

2. Ocena zgodności kompetencji organów uczelni oraz jednostki prowadzącej oceniany kierunek studiów, określonych przepisami wewnętrznymi uczelni i podejmowanych działań z obowiązującymi powszechnie przepisami prawa.

Organami kolegalnymi Uczelni są senat i rady instytutów, zaś jednoosobowymi rektor oraz dyrektorzy instytutów. Analiza dokumentacji dotyczącej wybranych decyzji podejmowanych przez organy Uczelni pozwala stwierdzić, iż pozostają one w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa oraz aktami wewnętrznymi Uczelni. Sprawy podejmowane przez organy kolegalne leżą w zakresie ich kompetencji określonych w szczególności w art. 130 ust. 2, art. 169 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym (w przypadku Senatu) oraz w Statucie PWSZ. Rektor w sposób poprawny wywiązuje się z obowiązku wynikającego z art. 35 ust.1 ustawy. Dyrektor Instytutu zaś w sposób prawidłowy wywiązuje się z obowiązków określonych m.in. w art. 130 ust. 5 ustawy.

„Regulamin studiów...”, oraz „Regulamin przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej”, nie budzą zastrzeżeń.

3. Ocena struktury organizacyjnej jednostki w kontekście realizowanych przez nią zadań naukowych i dydaktycznych.

W zakresie podstawowej działalności strukturę organizacyjną Uczelni tworzą Instytuty: Ekonomiczny, Informatyki Stosowanej, Pedagogiczno – Językowy oraz **Politechniczny**. Ten ostatni prowadzi kształcenie na ocenianym kierunku ‘ochrona środowiska’. Instytut Politechniczny zarządzany jest przez dyrektora (doktor nauk technicznych) i dwóch zastępców (doktor nauk fizycznych – fizyka oraz doktor nauk przyrodniczych - oceanografia biologiczna). To zróżnicowanie specjalności kadry zarządzającej instytutem sprzyja przyrodniczemu charakterowi kierunku, ze znaczącym nachyleniem inżynierskim i technologicznym.

4. Informacja o liczbie studentów

PWSZ w Elblągu kształci około 3,1 tys. studentów (tab. 1) na 10 kierunkach studiów. W ogólnej liczbie studentów studiujący stacjonarnie stanowią 74,5%. Studenci Instytutu Politechnicznego, prowadzącego oceniany kierunek studiów, stanowią 14,0% ogółu studiujących w Uczelni.

Tabela 1. Liczba studentów w PWSZ Elbląg według form kształcenia

Forma kształcenia	Liczba studentów		Liczba uczestników studiów doktoranckich	
	Uczelni	Instytutu	Uczelni	Instytutu
Studia stacjonarne	2354	387	-	-
Studia niestacjonarne	807	55	-	-
Razem	3161	442	-	-

5. Informacje o prowadzonych przez jednostkę kierunkach studiów i dotychczasowych wynikach ocen/akredytacji, a także posiadanych uprawnieniach do nadawania stopni naukowych i prowadzonych studiach doktoranckich.

Instytut Politechniczny PWSZ prowadzi kształcenie na studiach I^o w ramach kierunków studiów: ‘budownictwo’, ‘**ochrona środowiska**’, ‘elektrotechnika’ oraz ‘mechanika i budowa maszyn’. Na ocenianym kierunku prowadzone są wyłącznie inżynierskie studia stacjonarne oparte na standardach z 2007 roku, z jedną tylko specjalnością ‘*inżynieria ekologiczna*’.

Dotychczas procedurze oceny jakości kształcenia PKA poddane były kierunki: ‘elektrotechnika’ oraz ‘mechanika i budowa maszyn’, które otrzymały ocenę pozytywną.

Instytut nie posiada uprawnień do nadawania stopni naukowych i nie prowadzi studiów doktoranckich.

6. Liczba studentów ocenianego kierunku studiów.

Na ocenianym kierunku studiów studiuje zaledwie 158 studentów, wyłącznie na studiach stacjonarnych (tab. 2). Studenci kierunku „ochrona środowiska” stanowią tylko 5% ogółu studentów PWSZ w Elblągu.

Tabela 2. Liczba studentów kierunku ‘ochrona środowiska’ w Instytucie Politechnicznym PWSZ w Elblągu

Poziom studiów	Rok studiów	Liczba studentów studiów		Razem
		stacjonarnych	niestacjonarnych	
I stopnia	I	35	-	35
	II	33	-	33
	III	42	-	42
	IV	48	-	48
Razem	-	158	-	158

Wnioski:

- PWSZ w Elblągu jest młodą uczelnią zawodową, realizującą swą misję głównie w rejonie Żuław. Tą misją jest wspomaganie rozwoju społecznego, technologicznego i kulturalnego w Elblągu i przyległym regionie. Uczelnia kształci ponad 3 tys. studentów, w zdecydowanej większości na studiach stacjonarnych i rozwija się.
- Instytut Politechniczny PWSZ kształci zaledwie nieco ponad 400 studentów na czterech kierunkach studiów I^o, a studenci ocenianego kierunku „ochrona środowiska” stanowią 35,7% ogółu studentów instytutu i 5% studentów uczelni.
- Stan prawny i organizacyjny Uczelni jest zgodny z obowiązującymi w kraju aktami prawnymi, w szczególności z ustawą ‘Prawo o szkolnictwie wyższym’.

Część II. Koncepcja kształcenia i jej realizacja.**1. Cele kształcenia i deklarowane kompetencje absolwenta.****1.1. Ocena zgodności określonej przez uczelnię sylwetki absolwenta z uregulowaniami zawartymi w standardzie oraz struktury kwalifikacji absolwenta z przyjętymi deskryptorami efektów kształcenia.**

Nazwa kierunku ‘ochrona środowiska’ jest zgodna z wykazem kierunków zawartych w rozporządzeniu MNiSzW z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawie nazw kierunków studiów (Dz. U. Nr 121, poz. 838 z późn zm) i jest umieszczona pod pozycją 74 załączonego do rozporządzenia wykazu. Na wizytowanym kierunku prowadzone są wyłącznie inżynierskie studia stacjonarne oparte na standardach z 2007 roku, z jedną tylko specjalnością ‘inżynieria ekologiczna’. Studia I stopnia trwają 3,5 roku i kończą się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera.

Zakładane cele kształcenia oraz kompetencje ogólne i specyficzne określonej przez Uczelnię sylwetki absolwenta kierunku studiów w zakresie wiedzy i umiejętności teoretycznych i praktycznych są zgodne ze standardami kształcenia podanymi we wspomnianym rozporządzeniu MNiSW oraz z deskryptorami efektów kształcenia. Jednak studia te mają charakter międzykierunkowy. Usytuowane są pomiędzy ‘ochroną środowiska’ (zakres nauk podstawowych, przyrodniczych) i ‘inżynierią środowiska’ (w zakresie nauk aplikacyjnych, technicznych). Podczas spotkań z kadrą nauczycieli i studentami argumentowano, że techniczne w znacznym stopniu profilowanie kwalifikacji absolwentów stwarza im zdecydowanie większe możliwości zatrudnienia i dalszego kształcenia. Zespół oceniający uznał te argumenty jako zasadne, zwracając jednak uwagę na konieczność zachowania tożsamości kierunku studiów i nie rozbudowywania nadmiernie treści z zakresu inżynierii środowiska.

1.2. Ocena zasad rekrutacji i sposobu selekcji kandydatów.

Zasady rekrutacji na studia nie wzbudzają zastrzeżeń. Rekrutacja odbywa się na kierunek. Podstawą przyjęcia kandydatów na studia I^o jest konkurs świadectw maturalnych. W postępowaniu

kwalityfikacyjnym uwzględniane są przedmioty główne jak: matematyka, biologia lub chemia posiadające wagi 2 oraz język polski i język obcy posiadające wagi 0,25 do obliczania tzw. wskaźnika rekrutacyjnego. Stosunkowo mała i malejąca liczba kandydatów na studia sprawia, że pomimo konkursowej zasady kwalifikacji na studia, selekcji kandydatów nie ma.

1.3. Ocena realizacji programu studiów, z punktu widzenia zgodności realizowanego programu studiów z deklarowanymi celami kształcenia

Realizowany program studiów jest zgodny z deklarowanymi celami kształcenia, a przyjęte rozwiązania programowe umożliwiają osiągnięcie deklarowanych celów kształcenia oraz uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta.

Program studiów spełnia wymagania standardu zarówno w zakresie treści ogólnych, podstawowych jak i kierunkowych. Uczelnia kształci w większości młodzież z obszarów Żuław Wiślanych, Mierzei Wiślanej, Wybrzeża Staropolskiego, Pojezierza Iławskiego, Wysoczyzny Elbląskiej i Równiny Warmińskiej, w których czynnik wodny stanowi jeden z głównych elementów funkcjonowania ekosystemów. Stąd program studiów jest w znacznym stopniu nakierowany na hydrologię, hydrobiologię, hydrografię oraz wiedzę techniczną związaną z problematyką wodną. Świadczą o tym rozbudowane przedmioty określone w standardach jako *hydrologia*, *meteorologia i klimatologia*, na które przewidziano 60 godzin, oraz *gospodarowanie wodą*, realizowane w wymiarze 120 godzin. Pozytywnie należy ocenić także duży (4-krotnie większy niż wymaga standard) wymiar zajęć z zakresu technologii stosowanych w ochronie środowiska i technik ochrony środowiska. Nadmiernie natomiast rozbudowane są treści dotyczące inżynierii procesowej.

Pomimo ogólnej poprawności programu studiów nie w pełni odpowiada on wymogowi dotyczącemu udziału treści do wyboru przez studentów. W realizowanym programie studenci wybierają 225 godzin zajęć w 4 blokach specjalnościowych obieralnych, oraz 30 godzin pracowni dyplomowej związanej z realizowaną pracą dyplomową, tj. łącznie jest 255 godzin do wyboru (około 19% treści do wyboru). Okolicznością łagodzącą ten mankament jest fakt prowadzenia kształcenia w jednej tylko specjalności. W takim przypadku spełnienie wymogu 30% zajęć do wyboru jest trudne realizacyjnie, zwłaszcza wobec niedużej liczby studentów. Zespół oceniający uznaje jako racjonalne prowadzenie studiów bez sztucznego rozbudowywania liczby specjalności tylko po to, aby spełnić wymagania formalne liczby godzin do wyboru przez studentów.

Sekwencja nauczania poszczególnych przedmiotów i treści kształcenia nie budzi zastrzeżeń.

1.4. Analiza obciążeń studentów – ocena systemu ECTS.

Obciążenia studentów zajęciami dydaktycznymi są rozłożone dość równomiernie w semestrach i dniach tygodnia. System ECTS jest opracowany i stosowany w ocenie studentów.

2. Ocena organizacji i realizacji procesu dydaktycznego.

2.1. Ocena stosowanych metod dydaktycznych

Zajęcia dydaktyczne na kierunku 'ochrona środowiska' są realizowane w standardowych formach jak: wykłady, ćwiczenia audytoryjne, laboratoryjne, terenowe, seminaria. Znacząca część zajęć ćwiczeniowych ma charakter czynnościowy lub pogładowo - praktyczny. W realizacji zajęć są wykorzystywane różne współczesne i nowoczesne pomoce dydaktyczne. Sposób realizacji zajęć jest dostosowany do specyfiki poszczególnych przedmiotów i kierunku studiów. Szczególnie cenne, z punktu widzenia kształcenia zawodowego, są terenowe zajęcia praktyczne zwłaszcza, że studenci postulowali zwiększenie ich wymiaru. Na ocenianym kierunku nie prowadzi się kształcenia na odległość.

2.2. Ocena dostępności i jakości sylabusów.

Karty przedmiotów (sylabusy) są opracowane według jednolitego wzoru i zawierają wszystkie konieczne informacje. W większości są one opracowane starannie i rzeczowo, choć niekiedy treści kształcenia mają formę nadmiernie skondensowaną. Dostępność sylabusów dla studentów nie wzbudza zastrzeżeń.

2.3. Ocena sposobu realizacji i systemu kontroli praktyk.

Praktyka zawodowa jest pozytywnym elementem kształcenia zawodowego na ocenianym kierunku studiów. Program praktyki, jej regulamin i miejsca odbywania są właściwe dla kierunku studiów i zakładanych celów praktyki. Praktyka realizowana jest w dużym wymiarze 12 tygodni, znacznie przekraczającym wymagania standardów dla kierunku (6 tygodni dla studiów inżynierskich). Realizowana jest po 6 semestrze (wchodzi nieznacznie na semestr 7) w instytucjach i przedsiębiorstwach związanych z kierunkiem studiów. Praktyka jest zaliczana komisyjnie, co podkreśla jej rangę. Praktyka związana jest z zagadnieniami ochrony środowiska i istotnie z miejscem wykonania prac dyplomowych. Praktyka jest niewłaściwie nazywana „przeddyplomową”, ponieważ nazwa ta nie akcentuje jej zawodowego charakteru a raczej jej funkcję w procesie dyplomowania.

2.4. Ocena organizacji studiów.

Organizacja studiów jest poprawna i nie budzi zastrzeżeń. Rozkład zajęć w tygodniach i dniach jest na ogół korzystny dla studentów. Indywidualizacja procesu kształcenia potencjalnie istnieje, ale jest ograniczona do możliwości wyboru języka obcego, przedmiotów fakultatywnych oraz tematu pracy dyplomowej (brak studiujących wg indywidualnego programu). Uczestnictwo studentów w wykładach jest dobrowolne a w ćwiczeniach obligatoryjne. Liczebność grup, w których studenci odbywają zajęcia dydaktyczne, nie jest nadmierna. Dobra jest informacja i obsługa administracyjna studentów w dziekanacie instytutu.

2.5. Ocena hospitowanych zajęć dydaktycznych.

Wszystkie hospitowane zajęcia odbywały się zgodnie z planem, punktualnie, zgodnie z harmonogramem przedmiotów. Wykładowcy i prowadzący ćwiczenia byli dobrze przygotowani do zajęć, stosowali nowoczesne metody w postaci prezentacji multimedialnych, na ćwiczeniach instruowali i aktywizowali studentów do praktycznego wykonywania zadań. Pomieszczenia i ich wyposażenie zapewniały dobre warunki do pracy dydaktycznej. Można stwierdzić, że na kierunku 'ochrona środowiska' zajęcia dydaktyczne są realizowane zgodnie z zasadami nauczania akademickiego i na właściwym poziomie merytorycznym.

3. Analiza i ocena efektów kształcenia.

3.1. Ocena systemu weryfikacji etapowych i końcowych osiągnięć studentów.

System oceny studentów jest zawarty w regulaminie studiów. Do oceny wiedzy i umiejętności studentów stosowana jest 6 stopniowa skala ocen od 2 do 5 z ocenami połówkowymi. Zaliczeniu przedmiotu przypisywana jest także liczba punktów ECTS. Rezultaty kształcenia są oceniane na podstawie obecności na zajęciach, kolokwiów i zaliczeń cząstkowych, oceny zadań wykonywanych na ćwiczeniach oraz samodzielnie wykonywanych opracowań, a także zdawanych egzaminów końcowych. Zaliczenia i egzaminy zdawane są po zakończeniu każdego semestru, który jest okresem rozliczeniowym dla studentów. Warunki i forma zaliczeń poszczególnych przedmiotów i zajęć jest zawarta w sylabusach przedmiotów oraz podawana studentom do wiadomości przez prowadzących zajęcia. Zasadniczym elementem oceny efektów kształcenia w zakresie wiedzy absolwentów są wyniki egzaminów dyplomowych. Brak natomiast oceny kształtowania postaw studentów w procesie kształcenia.

3.2. Analiza skali i ocena przyczyn odsiewu.

Skala skreśleń z list studentów w całym cyklu kształcenia (I – IV rok studiów) jest bardzo mała i w roku akademickim 2008/2009 wyniosła zaledwie 7,5% i dotyczyła niemal wyłącznie studentów I roku studiów (23%). Podczas wizytacji nie uzyskano miarodajnych informacji jaki był udział skreśleń z tytułu złych wyników w studiach. Zdaniem władz Instytutu skreślenia studentów I roku „w dużej mierze” są powodowane niedostateczną wiedzą z matematyki i fizyki kandydatów na studia. W takim jednak przypadku brak jest działań Uczelni w zakresie wyrównywania tej wiedzy w populacji studentów I roku.

3.3. Ocena zasad dyplomowania

Zasady dyplomowania zawiera 'Regulamin studiów'. Te zasady są stosowane w instytucie prowadzącym oceniany kierunek studiów. Godnym zauważenia jest sprecyzowanie treściowego zakresu prac dyplomowych dla kierunku 'ochrona środowiska' i form ich realizacji (projekt technologiczny, projekt techniczny, ekspertyza inżynierska). Tematyka prac dyplomowych

proponowana przez nauczycieli akademickich jest opiniowana przez Komisję ds. Dyplomowania i zatwierdzana przez dyrektora Instytutu. Ta procedura sprawia zapewne stwierdzaną przez Zespół Oceniający PKA poprawność problematyki podejmowanej w pracach dyplomowych. Właściwą jest także możliwość wyboru przez studentów tematów prac dyplomowych, spośród tematów oferowanych z nadmiarem w stosunku do liczby studentów. Preferencje w takim wyborze mają studenci najlepsi, co można uznać za element mobilizujący studentów do uzyskiwania wyższych ocen w trakcie studiów.

Powierzenie opieki promotorskiej nad dyplomantami i powoływanie recenzentów prac dyplomowych nie wzbudzą zastrzeżeń. Właściwy jest także skład komisji przeprowadzających egzaminy dyplomowe. Na podstawie dokumentacji egzaminów dyplomowych można stwierdzić, że pytania egzaminacyjne dotyczą różnych obszarów wiedzy kierunkowej (ochrona i inżynieria środowiska), a zróżnicowanie ocen z odpowiedzi studentów wskazuje na rzetelność oceny wiedzy dyplomantów.

3.4. Ocena losowo wybranych prac dyplomowych.

Ocenie poddano 19 losowo wybranych prac dyplomowych inżynierskich. Tematyka niemal wszystkich prac jest właściwa dla kierunku studiów, albo niekiedy związana z kierunkiem. W zdecydowanej większości prace te mają charakter ekspertyzy lub rzadziej projektu inżynierskiego. Taki charakter prac jest właściwy dla kształcenia inżynierskiego. Są one wykonane na ogół starannie. Ich poziom merytoryczny i formalny jest zróżnicowany, ale zwykle jest on dobry. Ocenę prac wystawiane przez recenzentów i promotorów są na ogół zbieżne z ocenami ekspertów zespołu oceniającego PKA. Znaczny jest udział (około 50%) profesorów i doktorów habilitowanych w promowaniu dyplomantów.

Wnioski:

- Przyjęta koncepcja i program kształcenia na kierunku 'ochrona środowiska' odpowiadają warunkom tożsamości kierunku określonym w standardach kształcenia na tym kierunku, choć mają wyraźne nachylenie ku inżynierii środowiska.
- Realizowany program studiów odpowiada wymaganiom zawartym w obowiązującym standardzie kształcenia na tym kierunku pod względem treści kształcenia i sekwencji przekazywanej wiedzy.
- Organizacja studiów, stosowane metody i pomoce dydaktyczne, formy realizacji zajęć, wymiar i organizacja praktyk zawodowych są właściwe, a poziom realizowanego procesu dydaktycznego jest dobry.
- Zasady dyplomowania są właściwe a proces dyplomowania nie wzbudza zastrzeżeń.
- Problematyka prac dyplomowych jest zgodna lub zbieżna z kierunkiem studiów, mają one na ogół cechy opracowania inżynierskiego, a ich poziom merytoryczny i formalny jest dobry.

Część III. Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia.

Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia wprowadzono od 30.04.2009 r. na podstawie uchwały senatu PWSZ. Ten dość obszerny dokument zawiera różne działania i procedury ich realizacji. System obejmuje:

- Działania w procesie projektowania studiów i doskonalenia programu studiów funkcjonujących. Istotnym jest sprecyzowanie sposobów monitorowania jakości i skuteczności zakładanych działań, w tym zasięgnięcie opinii absolwentów i pracodawców.
- Działania w zakresie doskonalenia programu studiów funkcjonujących i realizacji programu. Jest to pakiet różnych działań dotyczących okresowych przeglądów planów i programów studiów, organizacji i realizacji zajęć dydaktycznych, sprawdzania nabytych przez studentów kompetencji, wskaźników oceny skuteczności i jakości procesu kształcenia, licznych sposobów ewaluacji jakości kształcenia.
- Działania o charakterze wychowawczym. Obejmują one głównie sposoby angażowania studentów w różne formy aktywności i odpowiedzialność dyscyplinarną studentów.
- Działania w zakresie pomocy materialnej dla studentów.

Oceniając wprowadzany system należy stwierdzić, że zawiera on wiele spójnych działań obejmujących różne aspekty działalności dydaktycznej szkoły wyższej rzutujące na jakość kształcenia. System ten jest opracowany dość rzeczowo, zawiera wiele pożądanых sposobów ewaluacji jakości kształcenia, włącznie ze wskaźnikami i kryteriami oceny. Określone są kompetencje i odpowiedzialność organów Uczelni oraz procedury postępowania. Słabszą stroną systemu jest brak wyraźnego określenia skutków stwierdzanych wad i niedociągnięć w procesie kształcenia. System jest dopiero wdrażany i jego efekty nie są jeszcze dostatecznie uchwytne.

Godnymi zauważeniami są liczne i dobre kontakty Uczelni z otoczeniem gospodarczym i społecznym przyległego rejonu, służące m.in. zasięgnięciu opinii o potrzebach modyfikacji programów studiów i o absolwentach.

2. Opinie studentów na temat wewnętrznego systemu zapewnienia jakości oraz efektywności działań podejmowanych w tym zakresie w uczelni

Studenci potwierdzają prowadzenie przez Uczelnię ankietowych sondaży ich opinii. Wyniki ankiet nie były podawane do publicznej wiadomości, ale też studenci nie wnioskowali o uzyskanie tych wyników. Twierdzą jednak, że ich opinie wyrażane w ankietach przynoszą oczekiwane efekty, np. „pewne osoby już nie pracują”. Hospitacje zajęć są prowadzone i zauważalne, „hospitował zastępca dyrektora”. Znane są terminy konsultacji, nauczyciele są wówczas dostępni, można także kontaktować się internetowo. Jako ważne dla jakości kształcenia wskazują rozmowy samorządu (starostów) z dyrektcją Instytutu.

Wnioski:

W PWSZ w Elblągu, oraz w wizytowanym Instytucie, wdrażany jest system zapewnienia jakości kształcenia obejmujący różne działania i procedury w tym zakresie. Efekty tego systemu nie są jeszcze wyraźniej udokumentowane, ale dostrzegalne przez studentów.

Część IV. Nauczyciele akademicki.**1. Ocena rozwoju kadry i prowadzonej w jednostce polityki kadrowej.**

W Instytucie Politechnicznym PWSZ zatrudnionych jest 33 nauczycieli akademickich w pełnym wymiarze czasu pracy i 14 w niepełnym wymiarze (tab. 3). W tym składzie osobowym znaczący jest udział (42%) profesorów tytularnych i doktorów habilitowanych. Dla wszystkich nauczycieli akademickich Uczelnia jest dodatkowym miejscem pracy, co należy uznać za słabość składu nauczycieli. Dotychczasowa polityka kadrowa Uczelni opiera się na pozyskiwaniu nauczycieli z pobliskich uczelni akademickich, głównie z Politechniki Gdańskiej i Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego w Olsztynie i zatrudnianiu ich jako drugoetatowych. Dla stabilności kadry i jej dyspozycyjności ta polityka powinna ulec zmianie w kierunku zatrudniania nauczycieli (choćby doktorów) na pierwszym etacie. Spośród zatrudnionych nauczycieli 7 osób uzyskało w ostatnich latach awanse naukowe (tab. 4), ale dotyczyły one pracy w ich macierzystych jednostkach naukowych.

Tabela 3. Liczba nauczycieli akademickich Instytutu Politechnicznego PWSZ w Elblągu (stan na 26.04.2010 r.)

Tytuł lub stopień naukowy albo tytuł zawodowy	Razem	Liczba nauczycieli akademickich, dla których uczelnia stanowi			
		Podstawowe miejsce pracy*		Dodatkowe miejsce pracy*	
		Mianowanie	Umowa o pracę	Umowa o pracę	
				W pełnym wymiarze czasu pracy	W niepełnym wymiarze czasu pracy
Profesor	10	-	-	10 (3)	-
Doktor habilitowany	13	-	-	11 (3)	2
Doktor	17	-	5	9 (4)	3
Pozostali	14	-	2	3	9
Razem	54	-	7	33 (10)	14

* w nawiasie podano liczbę nauczycieli akademickich zaliczonych przez Zespół do minimum kadrowego

Tabela 4. Liczba stopni i tytułów naukowych uzyskanych przez pracowników Instytutu Politechnicznego PWSZ w Elblągu w ostatnich pięciu latach

Rok	Doktoraty	Habilitacje	Tytuły profesora
2005	0	0	0
2006	1	2	2(2)
2007	0	0	0
2008	0	1	0
2009	1(1)	0	0
Razem	2(1)	3	2(2)

- W nawiasach liczba uzyskanych przez pracowników prowadzących zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku

2. Ocena minimum kadrowego ocenianego kierunku studiów

Do minimum kadrowego kierunku studiów uczelnia zgłosiła 10 nauczycieli akademickich w tym 6 profesorów i doktorów habilitowanych. Wszystkie te osoby spełniają wymagania prawne zawarte w rozporządzeniu MNiSW z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 144 poz. 1048 z późn zm.), tj.:

- są zatrudnieni w UP na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, nie krócej niż od początku roku akademickiego;
- prowadzą osobiście na kierunku wymagany wymiar zajęć dydaktycznych.

Ponadto osoby te złożyły oświadczenia o wyrażeniu zgody na wliczenie ich do minimum kadrowego kierunku studiów. Posiadają także aktualne orzeczenia lekarskie oraz zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Uwzględniając także względy merytoryczne Zespół Oceniający PKA zaliczył do minimum kadrowego kierunku wszystkie zgłoszone osoby, w tym 8 osób w grupie posiadających dorobek w zakresie ocenianego kierunku studiów (w tym pięciu profesorów i doktorów habilitowanych i trzech doktorów), oraz 2 osoby w grupie posiadających dorobek z dziedzin i dyscyplin związanych z tym kierunkiem studiów (jeden profesor i jeden doktor). Dorobek dwóch doktorów jest jednak stosunkowo skromny. Nauczyciele akademicy stanowiący minimum kadrowe, o dorobku z zakresu kierunku studiów 'ochrona środowiska', reprezentują nauki biologiczne (głównie dyscyplinę 'biologia' i różne specjalności: ekologia, ochrona przyrody, biogeochemia ekosystemów), nauki chemiczne (dyscyplina 'chemia', specjalność analityka procesowa, w tym analiza zanieczyszczeń środowiska), nauki rolnicze (dyscyplina 'agronomia', w tym specjalności: chemia środowiska i ekotoksykologia oraz łąkarstwo i ochrona środowiska), nauki techniczne (dyscyplina 'inżynieria środowiska' o specjalnościach: ochrona powierzchni gruntów i wód oraz technologia wody i ścieków) oraz nauki o Ziemi (dyscyplina 'oceanologia' ze specjalnością oceanografia biologiczna). Pozostałe dwie osoby, z dziedzin i dyscyplin związanych z kierunkiem reprezentują nauki techniczne (dyscyplina budowa i eksploatacja maszyn a specjalizują się

w niekonwencjonalnych źródłach energii i systemach konwersji energii) oraz nauki o Ziemi (dyscyplina 'oceanologia' ze specjalnością oceanologia fizyczna). Instytut spełnia zatem ilościowe i merytoryczne wymagania kadrowe do prowadzenia ocenianego kierunku studiów na I poziomie kształcenia.

3. Ocena spełnienia wymagań dotyczących relacji pomiędzy liczbą nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe a liczbą studentów.

Stosunek liczby studentów do liczby nauczycieli stanowiących minimum kadrowe kierunku wynosi 16:1. Spełnione są więc wymagania (nie więcej niż 80:1) w tym zakresie.

4. Ocena obsady zajęć dydaktycznych.

Zajęcia dydaktyczne na kierunku 'ochrona środowiska' prowadzą głównie nauczyciele akademicki zaliczeni do minimum kadrowego kierunku. W zdecydowanej większości prowadzą oni zajęcia zgodnie ze swoimi kompetencjami merytorycznymi, choć nie zawsze. Zajęcia na wizytowanym kierunku prowadzi także 36-osobowa grupa nauczycieli akademickich, zarówno pracowników etatowych Uczelni jak i poprzez zajęcia zlecone. Prowadzą oni zajęcia generalnie zgodnie ze swoimi specjalnościami i dorobkiem, jednak korekt wymaga obsada niektórych przedmiotów. Dotyczy to np. wykładów i ćwiczeń z 'Zagrożeń cywilizacyjnych i zrównoważonego rozwoju', ćwiczeń i laboratoriów z takich przedmiotów jak 'Hydrologia i gospodarowanie wodą' czy 'Oceny oddziaływania na środowisko'. Obecnie prowadzący je nauczyciele nie posiadają udokumentowanego publikacjami dorobku z tego zakresu. W realizacji programu studiów nie uczestniczą nauczyciele z zagranicy oraz przedstawiciele praktyki gospodarczej lub społecznej (z wyjątkiem realizacji praktyk zawodowych).

5. Opinie prezentowane przez nauczycieli akademickich w czasie spotkania z zespołem oceniającym.

W spotkaniu uczestniczyło kilkunastu nauczycieli nauczających na kierunku studiów. Ważniejszymi wątkami dyskusji z zespołem oceniającym PKA były:

- Tożsamość kierunku studiów wobec jego wyraźnego nachylenia w kierunku inżynierii środowiska. Nauczyciele zgodzili się z tą uwagą Zespołu oceniającego, jednak uzasadniali świadome takie profilowanie studiów. Podkreślali specyfikę Elbląga i możliwości zatrudnienia na lokalnym rynku pracy przez absolwentów o takim przygotowaniu.
- W aspekcie doskonalenia kształcenia podniesiono sprawę zasobów bibliotecznych dotyczących wizytowanego kierunku - wymagających ich zdaniem poprawy.
- Wskazywano wysokie obciążenia dydaktyczne (duże pensum), zwłaszcza wobec konieczności wykonywania przez profesorów prac, które w większości uczelni realizuje asystent lub laborant. Jednocześnie wyrażano opinię „*ale atmosfera świetna*”.
- Dostrzegano potrzebę „*wychowania własnej kadry*”.

- Odnoszono się do standardów nauczania, do procesu bolońskiego („*idzie zbyt daleko*”) oraz wyrażano zaniepokojenie malejącą liczbą studentów.

6. Ocena prowadzonej dokumentacji osobowej nauczycieli akademickich.

Akta osobowe nauczycieli akademickich prowadzone są prawidłowo i nie wzbudzają zastrzeżeń.

Wnioski:

- Spełnione są wymagania ilościowe i merytoryczne dotyczące minimum kadrowego ocenianego kierunku studiów. Słabą stroną składu nauczycieli jest jednak brak zatrudnionych w PWSZ jako podstawowym miejscu pracy.
- Zajęcia dydaktyczne, z bardzo nielicznymi wyjątkami, są prowadzone przez nauczycieli mających odpowiednie kompetencje merytoryczne. Bardzo korzystna jest proporcja liczby osób stanowiących minimum kadrowe do liczby studentów (1:16).
- Kadra nauczycieli akademickich identyfikuje uwarunkowania kształcenia w zakresie ochrony środowiska oraz dostrzega okoliczności rzutujące na jakość kształcenia na tym kierunku.
- Akta osobowe nauczycieli akademickich są prowadzone prawidłowo.

Część V. Działalność naukowa i współpraca międzynarodowa.

1. Ocena działalności naukowej.

- Instytut Politechniczny PWSZ w Elblągu jest jednostką dydaktyczną i w ramach działalności statutowej nie jest zobligowany do prowadzenia badań naukowych, nie posiada zatem kategorii nadanej przez Radę Nauki. Kadra Instytutu (pracownicy samodzielni, a także grupa doktorów) wywodzi się z uczelni akademickich, w których prowadzi się badania i publikuje. W 2006 roku uruchomiono wydawnictwo uczelniane *Rozprawy Naukowe i Zawodowe PWSZ w Elblągu*. Opublikowano 5 prac nauczycieli akademickich PWSZ a kolejne 5 ukaże się w 2010 roku. Uczelnia doraźnie finansuje działania nauczycieli akademickich zmierzające do wykonania pracy doktorskiej, przyznając granty uczelniane. Rektor PWSZ powołał Centrum Transferu Technologii, które ma m.in. organizować i prowadzić prace badawczo-wdrożeniowe dla przemysłu. Pozyskiwane są także fundusze na cele badawcze programów pomocowych Unii Europejskiej.
- Instytut Politechniczny był organizatorem lub współorganizatorem seminariów, warsztatów i konferencji związanych tematycznie z ocenianym kierunkiem studiów, takich jak:
 - *Vistula River – ecology, culture, environment* (międzynarodowe warsztaty dla studentów programu Baltic University w Uppsali – 2007 rok);

- *Monitoring jakości wód zalewu Wiślanego w oparciu o teledetekcję satelitarną* (w ramach Programu Sąsiedztwa Litwa, Polska, Obwód kaliningradzki Federacji Rosyjskiej – rok 2008);
 - *Projekt VISLA* (seminarium z udziałem badaczy środowiska południowobałtyckich wód przybrzeżnych – rok 2009).
2. Ocena studenckiego ruchu naukowego, w tym działalności kół naukowych oraz udziału studentów w badaniach naukowych.

Studia inżynierskie I⁰ nie przygotowują studentów do działalności naukowej, lecz zawodowej. Pomimo to w Instytucie Politechnicznym od 2003 roku działa Studenckie Koło Naukowe CREO. Głównymi celami jego działalności jest rozwijanie zainteresowań naukowych i zawodowych studentów, pogłębianie wiedzy o środowisku przyrodniczym oraz nawiązywanie kontaktów z instytucjami regionu. Koło prowadzi badania naukowe, organizuje konferencje, współpracuje z innymi kołami naukowymi i organizacjami zajmującymi się ochroną środowiska. Istnieją dość liczne przykłady i dowody aktywności koła. W Uczelni funkcjonują także 2 inne koła naukowe.

3. Ocena współpracy międzynarodowej, w tym wymiany studentów i kadry naukowo-dydaktycznej.

Instytut Politechniczny PWSZ współpracuje z Politechniką Gdańską, Uniwersytetem Gdańskim, Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie. Są to uczelnie patronackie, których przedstawiciele zasiadają w organach kolegialnych PWSZ w Elblągu. Współpraca dotyczy głównie procesu dydaktycznego (podpisanie umowy o współpracy umożliwiająca absolwentom kontynuację nauki na studiach II⁰ na takich samych zasadach jak absolwenci tych uczelni). Współpracę dotyczy także wspólnych projektów badawczych.

Współpraca międzynarodową można rozpatrywać w skali całej Uczelni. PWSZ nawiązała kontakty z piętnastoma uczelniami europejskimi, z Niemiec (4), Łotwy (1), Litwy (2), Słowacji (1), Rosji (1), Szwecji (1), Czech (1), Węgier (1), Hiszpanii (2), Rumunii (1). Naturalnym jest dla uczelni prowadzącej kształcenie zawodowe I⁰, że ta współpraca dotyczy przede wszystkim wymiany studentów w ramach programów Erasmus i Leonardo da Vinci, a częściowo też programów naukowo-badawczych oraz wymiany nauczycieli akademickich.

Wnioski:

- Instytut Politechniczny PWSZ, prowadzący oceniany kierunek studiów, nie realizuje badań naukowych w swojej działalności statutowej. Potrzeba takich badań i rozwoju własnej kadry jest jednak dostrzegana i wspierana.
- W Instytucie funkcjonuje studenckie koło naukowe o profilu odpowiadającym ocenianemu kierunkowi studiów. Istnieją dość liczne przykłady i dowody aktywności koła.

- Dobrze układa się współpraca z pobliskimi uczelniami akademickimi, natomiast zakres współpracy międzynarodowej jest niewielki, choć zauważalny. Częściowo dotyczy ona problematyki ochrony środowiska, studentów i nauczycieli tego kierunku studiów.

Część VI. Baza dydaktyczna.

1. Ocena bazy dydaktycznej.

Instytut Politechniczny PWSZ dysponuje niezbędną liczbą dobrze wyposażonych sal dydaktycznych wykładowych i do ćwiczeń audytoryjnych. Bardzo dobrze wyposażone są laboratorium CAD/CAM i trzy pracownie komputerowe (sprzęt i oprogramowanie). Studenci mają dostęp do podręczników i czasopism z zakresu kierunku studiów we własnej (instytutowej) bibliotece z czytelnią, choć jej zasoby nie są imponujące. Własna baza laboratoryjna dla potrzeb wizytowanego kierunku jest skromna i byłaby niewystarczająca bez korzystania z laboratoriów dzierżawionych i użyczanych w Instytucie Technologiczno-Przyrodniczym, Żuławskim Oddziale Badawczym w Elblągu, a zwłaszcza w Wojewódzkim Inspektoracie Ochrony Środowiska, Oddział w Elblągu. Uczelnia w ten sposób zapewnia studentom wizytowanego kierunku odbycie podstawowych ćwiczeń laboratoryjnych z różnych przedmiotów objętych planem studiów. Baza jest jednak rozrzucona w różnych miejscach Elbląga, co jest mankamentem. Podczas lustracji stwierdzono, że z reguły są to pomieszczenia nieduże, umożliwiające jednak realizację zajęć w niezbyt licznych grupach studentów. Liczba studentów kierunku 'ochrona środowiska' nie jest jednak duża i można dostęp do laboratoriów uznać za wystarczający do prowadzenia tego kształcenia na poziomie studiów inżynierskich. Na podkreślenie zasługuje natomiast wyposażenie komputerowe (600 komputerów połączonych w sieć, system USOS na bazie Oracle) oraz dostęp do nowoczesnej aparatury w Delegaturze Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Elblągu (3 chromatografy jonowy, cieczowy i gazowy, spektrofotometr, przenośne laboratorium monitoringu itp.). Podczas wizytacji dostrzegano bardzo życzliwy stosunek kierownictwa wynajmowanych obiektów do studentów i Uczelni.

Znaczne powiększenie bazy dydaktycznej Instytutu Politechnicznego nastąpi po zakończeniu inwestycji realizowanej w ramach programu operacyjnego „Rozwój Polski Wschodniej 2007-2013” współfinansowanego przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego. W budowanym obiekcie dydaktycznym oraz w modernizowanym budynku Instytutu powstanie 14 laboratoriów. Przynajmniej cztery z nich (chemii środowiska, technologii środowiskowych, monitoringu środowiska, biologii i ekologii) będzie służyło ocenianemu kierunkowi studiów.

Infrastruktura Uczelni i Instytutu nie jest na ogół przystosowana do potrzeb osób niepełnosprawnych ruchowo, choć na ocenianym kierunku studiów jest kilku studentów o takiej niepełnosprawności.

2. Opinia studentów dotycząca obiektów dydaktycznych, socjalnych i sportowych, w tym ich wyposażenia

Studenci na ogół pozytywnie wypowiadają się o infrastrukturze Uczelni, w tym obiektów dydaktycznych, socjalnych i sportowych. Twierdzą, że większość pomieszczeń dydaktycznych jest dobrze wyposażona. Jednak wskazują na brak przystosowania budynków dla osób niepełnosprawnych ruchowo. Zwracali też uwagę na uciążliwy hałas powodowany odbywającym się w trakcie roku akademickiego remontem w budynku.

Wnioski:

- PWSZ w Elblągu, w tym Instytut Politechniczny, dysponuje dostateczną własną i wynajmowaną bazą materialną do kształcenia na kierunku 'ochrona środowiska'. Warunki te ulegną znaczącej poprawie po zakończeniu realizowanej obecnie inwestycji.
- Instytut posiada zbiory piśmiennictwa przedmiotowego dla ocenianego kierunku studiów, ale wymagają one sukcesywnego uzupełniania.
- Studenci akceptują warunki materialne realizacji zajęć dydaktycznych, a także warunki bytowe, rekreacyjno – sportowe, kulturalno – rozrywkowe.

Część VII. Sprawy studenckie.

1. Ocena spraw studenckich, w tym działalności samorządu i organizacji studenckich oraz współpracy z władzami uczelni.

Samorząd studentów PWSZ jest dobrze zorganizowany. Posiada własne biuro na terenie domu studenckiego, które jest wystarczająco wyposażone, i jest finansowany przez Władze Uczelni. Samorząd realizuje swoje zadania w zakresie reprezentowania interesów studenckich. Studenci stanowią 20% składu organów kolegialnych Uczelni i większość składu Komisji Stypendialnej oraz Odwoławczej Komisji Stypendialnej. Jednak przedstawiciele samorządu nie uczestniczą w pracach komisji programowych/dydaktycznych i nie opiniują programu studiów.

2. Ocena systemu opieki materialnej i socjalnej oferowanej studentom wizytowanej jednostki.

Baza socjalna, rekreacyjna oraz kulturalno – rozrywkowa jest dostateczna i stwarza studentom dobre warunki zamieszkania, odpoczynku i rozwijania swoich zainteresowań. Uczelnia dysponuje 2 domami studenckimi. Podczas lustracji stwierdzono dobry standard lokalowo – wyposażeniowy tych DS-ów. Poza pokojami mieszkalnymi znajdują się tam liczne pomieszczenia o funkcjach

socjalno – rekreacyjnych i kulturalnych. Uwagę zwracają zwłaszcza dobrze wyposażona siłownia, sala teatralna i stołówka.

Niemal wszystkie sprawy związane ze studiami studenci załatwiają w dziekanacie Instytutu. Regulaminy jak i pozostałe akty prawne obowiązujące w Uczelni są udostępnione studentom w gablotach i na stronie internetowej Uczelni. Studenci otrzymują decyzje administracyjne w sprawie przyznania bądź odmowy przyznania pomocy materialnej.

3. Opinie studentów prezentowane w czasie spotkania z zespołem oceniającym.

Podczas wizytacji odbyło spotkanie ze studentami, w którym uczestniczyło około 75 osób z różnych lat studiów. Ponadto przeprowadzono liczne rozmowy ze studentami podczas hospitowanych zajęć dydaktycznych.

Wypowiedzi studentów dotyczące Uczelni, Instytutu i kierunku studiów były na ogół wielce pozytywne. Wszyscy pytani uznawali wybór Uczelni i kierunku studiów za właściwy, odpowiadający ich oczekiwaniom. Pozytywne były też wypowiedzi o regulaminie studiów, systemie stypendialnym, rozkładzie zajęć dydaktycznych, dostępności i życzliwości nauczycieli akademickich, dostępności do informacji, dostępności technik informatycznych, obsłudze administracyjnej przez dziekanat i relacjach z władzami dziekańskimi, działalności samorządu studenckiego. Spośród szczegółowych wypowiedzi należy odnotować np.:

- bliskość Uczelni od miejsca zamieszkania oraz inżynierski charakter studiów jako najczęstsze motywy wyboru uczelni i kierunku studiów;
- jako najważniejszy przedmiot wymieniano zwłaszcza 'technologie w ochronie środowiska' i w dalszej kolejności 'termodynamikę i technikę cieplną' („choć bardzo trudno zaliczyć”); jako przedmiot progowy wskazywano głównie 'mechanikę i wytrzymałość materiałów'; wskazywano też najlepszych nauczycieli;
- większość egzaminów studenci składają pisemnie w formie zadań do rozwiązania lub opisu zagadnienia; tylko kilka przedmiotów zdawali ustnie (mniej niż 30%); poziom studiów oceniają jako „niezły”;
- jako dostateczną uznają możliwość wyboru bloków przedmiotów fakultatywnych;
- krytyczne wypowiedzi dotyczyły nauczania języków obcych (angielskiego); większość uważa, że nie poczyniła żadnych postępów w znajomości języka.

Wnioski:

- Uczelnia stwarza studentom dobre warunki bytowe, rozwoju zainteresowań naukowych, kulturalnych, sportowych i rekreacyjnych.
- Funkcjonują różne formy życia studenckiego i samorządność studencka.

- Studenci wyrażają akceptację warunków materialnych i programowo – organizacyjnych studiowania oraz bytowych.

Część VIII. Dokumentacja toku studiów.

Dokumentacja toku studiów, w tym album studentów, księga dyplomów, teczki osobowe studentów i absolwentów, karty okresowych osiągnięć studenta, rejestry wydawanych indeksów i legitymacji, protokoły egzaminów dyplomowych, wydawane dyplomy i ich suplementy są zgodne z przepisami prawa.

Wniosek: Dokumentacja toku studiów jest prowadzona poprawnie i zgodnie z wymaganiami prawa w tym zakresie.

Część IX. Podsumowanie.

1. Ocena spełnienia standardów jakości kształcenia.

Instytut Politechniczny PWSZ w Elblągu spełnia wymagania konieczne do prowadzenia kształcenia na studiach inżynierskich I⁰ kierunku ‘ochrona środowiska’, co obrazuje tabela 5.

Tabela nr 5.

Część raportu	Nazwa standardu	Ocena spełnienia standardów				
		wyróżniająco	w pełni	znacząco	częściowo	niedostatecznie
Cz. II	Struktura kwalifikacji absolwenta		X			
Cz. II	Plany studiów i programy nauczania		X			
Cz. IV	Kadra naukowo-dydaktyczna		X			
Cz. II	Efekty kształcenia		X			
Cz. V	Badania naukowe				X	
Cz. III	Wewnętrzny system zapewnienia jakości			X		
Cz. VI	Baza dydaktyczna			X		
Cz. I, VII	Sprawy studenckie		X			
Cz. I, IV, VIII	Kultura prawna uczelni i jednostki		X			
Cz. I, II, III	Kontakty z otoczeniem		X			
Cz. II, V	Poziom umiędzynarodowienia				X	

2. Ocena perspektyw utrzymania i rozwoju kształcenia na ocenianym kierunku w wizytowanej jednostce.

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Elblągu posiada obecnie niezbędne warunki do kontynuacji kształcenia na kierunku „ochrona środowiska”. Prowadzone obecnie inwestycje powinny stworzyć jeszcze lepsze warunki materialno – wyposażeniowe tego kształcenia. Rozwój kształcenia na tym kierunku wymaga jednak starań o pozyskanie kadry nauczycielskiej zatrudnianej na pierwszym pełnym etacie. Decydujące znaczenie będzie miało natomiast zainteresowanie tym kierunkiem studiów w PWSZ wśród młodzieży kandydującej na studia, zwłaszcza wobec konkurencji uczelni zlokalizowanych w nieodległych miejscowościach.

W odpowiedzi na raport władze Uczelni zgodziły się z zawartymi w nim opiniami i ocenami oraz „...dziękują Zespołowi Oceniającemu PKA za wnikliwą ocenę i konstruktywne uwagi oraz bardzo dobrą atmosferę, w jakiej przebiegała wizytacja”. Uczelnia przekazała też wyjaśnienia i bardzo obszerną dokumentację podjętych i już wykonanych działań zmierzających do usunięcia nielicznych mankamentów. Dokonano zwłaszcza, zgodnie z sugestią zespołu oceniającego PKA, korekty planu i programu studiów polegającej na zwiększeniu treści o charakterze przyrodniczym i częściowej redukcji treści właściwych dla kierunku ‘inżynieria środowiska’. Szybkość podjętych działań, ich staranność i rzeczowość potwierdzają zaangażowanie władz Uczelni w działania na rzecz jakości kształcenia na kierunku ‘ochrona środowiska’.

Przewodniczący Zespołu Oceniającego PKA

Prof. dr hab. Franciszek Rudnicki